



PĂTRIARHIA ROMÂNĂ
Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale
Episcopia Italiei

Cod Fiscal 90011340453

Via Ardeatina n° 1741, 00134, Roma - Italia; tel/fax: (0039) 067 197 343

e-mail: cabinet.episcopia.italiei@mitropolia.eu; internet: <http://episcopia-italiei.it>

Învierea lui Hristos - mângâierea și bucuria tuturor!

- Scrisoare Pastorală la Praznicul Învierii Domnului din anul mântuirii 2009 -

Preacuvioșilor și Preacucernicilor Clerici,
Preacuviosului Cin Monahal
și poporului celui binecredincios
din cuprinsul de-Dumnezeu-păzitei Episcopii Ortodoxe Române a Italiei,
Har și pace de la Hristos Cel înviat din morți,
Iar de la noi arhieresti și părintești binecuvântări.

Iată, iubiți frați și surori, că, după lunga și anevoioasa perioadă a Postului celui Mare, rânduită de Biserică pentru subțierea simțurilor și pentru înfrânarea și curățirea patimilor, din mila lui Dumnezeu, ne-am învrednicit să ajungem să ne închinăm și Sfintei Învieri și să auzim din nou dulcea veste, pe care cu bucurie V-o adresăm și noi:

Hristos a înviat!

Postul Paștilor din anul acesta a fost pentru comunitatea noastră din Italia, unul presărat cu încercări. Dacă acesta a început cu acuze asupra noastră a tuturor pentru fărâdelegile săvârșite de "frați" de-ai noștri, acuze care pe mulți dintre Dumneavoastră V-au întristat, V-au rănit sau chiar au determinat plecarea din Italia a unora dintre credincioșii parohiilor noastre, ultimele două săptămâni au adus peste frații noștri din Abruzzo, și mai ales din Aquila și împrejurimile ei, marea încercare a cutremurului care s-a soldat cu moartea a cinci persoane de origine română și a altor peste 280 din populația locală. Alte zeci de mii de persoane, printre care și frați de ai noștri, și-au pierdut locuințele, fiind nevoiți până în zi de azi să locuiască fie în corturi, fie în mașini sau, în cel mai fericit caz, în spații disponibilizate pentru găzduirea lor temporară. Pentru toți cei care din aceste pricini au suferit și suferă, Sărbătoarea Învierii Domnului din acest an are, desigur, o conotație cu totul deosebită, pentru că încercarea prin care au trecut le-a accentuat simțământul morții, lucru care face să resimtă altfel și harul Învierii și să "guste" cântarea Canonului care spune:

"Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase;

astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat.

Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine:

Însuși împreună mă proslăvește,

Mântuitorule, întru Împărăția Ta." (Cântarea a 3-a)

Cu toții să avem așadar, în această zi de Paști, fie că suntem bucuroși sau întristați, un gând de compătimire și de solidaritate cu toți cei care, pentru știute și neștiute pricini, nu se pot bucura deplin de Învierea Domnului.

Să urmăm Cântării (a 5-a a) din Canonul Învierii care ne îndeamnă zicând:

**"Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel care a ieșit din mormânt
ca un Mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui
Dumnezeu cel mântuitor."**

Dar precum trupul lui Hristos Cel Înviat din mormânt este transfigurat, tot așa și cele pe care Praznicul ne îndeamnă să le gustăm nu sunt ca "cele vechi", pe care le cunoșteam

înainte de vremea postirii, ci sunt înnoite, ca prin "lămurirea" focului, prin lumina Învierii. De aceea ne îndeamnă cântarea zicând:

"Veniți să bem băutura nouă, nu din piatră seacă, făcută cu minuni, ci din izvorul nesticăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, prin care ne întărim."

Este vorba de "adevărata băutura" (cf. In. 6, 55) din care, cel ce bea și îi pătrunde gustul, nu "mai însetează niciodată" (cf. In. 6, 35) după băuturile lumii acesteia. De aceea cântarea (a 8-a) ne spune și mai deslușit:

"Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, laudându-l pe Dânsul ca pe un Dumnezeu în veci."

Cu toții suntem așadar îndemnați să ne împărtășim din bunătățile Împărăției lui Hristos la acest "Praznic al praznicelor și Sărbătoare a sărbătorilor", în "această aleasă și Sfântă zi, Împărăteasă și Doamnă", pentru a putea striga Celui Înviat:

"O, Paștile cel mare și preasfințit, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu și Puterea! Dă nouă, mai deplin, cu Tine a ne împărtăși, în neînserata zi a Împărăției Tale."

Astfel prăznuirea noastră începând cu împărtășirea din cele dumnezeiești, din Însuși Paștile – Hristos Cel Înviat, va aduce, cu adevărat, gustul și mireasma celor cerești și peste bucatele pregătite în casele Dumneavoastră și aduse la sfințit în noaptea aceasta. Și vom putea și noi să strigăm într-un glas:

"Cât de sfântă, cu adevărat, și prea-prăznuită și de luminoasă este această noapte a mântuirii!"

Paștile Cel sfințit astăzi nouă S-a arătat. Paștile Cel nou și Sfânt, Paștile Cel de taină, Paștile Cel preacinstit, Paștile, Hristos Izbăvitorul.

Paștele Cel fără-prihană, Paștile Cel Mare, Paștile credincioșilor, Paștile Care ne-a deschis nouă ușile Raiului, Paștile Care pe toți credincioșii sfințește!"

Primind din bucuria lui Hristos Cel înviat, se cuvine să răspândim vestirea învierii Lui în jurul nostru, printr-un cuvânt, printr-un gest de mărinimie și de milostenie sau măcar printr-un gând îndreptat către cei care nu pot lua parte împreună cu noi la acest binecuvântat Praznic. Să ne lăsăm gândul așadar să "călătorească" și să vestească:

De Ziua Învierii, dorim să dăm de veste, la tot cel întristat, cel în descurajare sau cel însingurat, vestirea cea frumoasă: "Hristos a înviat!"

Maicelor celor care, cu pruncii prin spitale, pentru viața lor se bat, le spunem cu tărie: "Hristos a înviat!"

Dorim ca să vestim la toți bolnavii care zac la pat, că în această zi: "Hristos a înviat!"

Părinților acelor care, în lacrimi, pe ai lor prunci în România i-au lăsat, le spunem cu nădejde: "Hristos a înviat!"

Bătrânilor părinți din țară, ce singuri de grijă și-au purtat, le spunem cu căldură: "Hristos a înviat!"

La văduva și la orfanul care se bucură-ntristat, să le spunem cu toții: "Hristos a înviat!"

Și tuturor acelor care, trudind prin case chiar și-n zi de Praznic, la slujbă n-au putut să vină, obligat, le fie mângâiere: "Hristos a înviat!"

Și celui care-n închisoare de libertate e privat, dorim să îi vestim de-asemeni: "Hristos a înviat!"

Chiar și acelor care pe noi ne-au judecat, le spunem cu frățietate: "Hristos a înviat!"

Și celor care ne iubesc sau ne urăsc pe noi, sau poate ne-au uitat, le spunem de asemeni: ”Hristos a înviat!”

Și tuturor celor ce, în morminte, din veac odihna și-au aflat, să le vestim acum cu toții: ”Hristos a înviat!”

Și unii altora, cler și popor, care aici, din mila Domnului, v-ați întâmpnat, roștiți-Vă-ntr-un cuget: ”Hristos a înviat!”

La aceste gânduri adăugăm și noi urări de sănătate, de bucurie și de binecuvântare tuturor și din toată inima Vă spunem: ”Hristos a înviat!”

Al Vostru mijlocitor în rugăciune înaintea Lui Dumnezeu și de tot binele doritor,

† Episcopul SILUAN
al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei

Data în reședința noastră de la Roma, la Praznicul Învierii Domnului, în ziua a 19-a a lunii aprilie, în anul mântuirii 2009.